

Museu Thermalia

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Santa Susanna, núm. 8
Alçada: 206

Coordenades:

Latitud: 41.63432
Longitud: 2.16149
UTM Est (X): 430160
UTM Nord (Y): 4609516

Classificació

Número de fitxa 08033 - 47
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Contemporani Gòtic Historicista Modern
Segle XIV-XX
Autoria de l'element: Josep Maria Botey
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: l'any 1992-93 es restaura i rehabilita per ubicar-hi l'actual museu
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU,1992)
Número inventari Sí (IPA 28468)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Caldes de Montbui (Pl. de la Font del Lleó, 11)
Fitxes associades:
[Capella de Santa Susanna](#)
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez

Descripció

Edifici de planta rectangular que consta de planta baixa, dos pisos i llotja o galeria oberta. La coberta és de teula àrab, construïda a dues vessants amb un ràfec força destacat i coll de fusta. Al damunt de la coberta s'observa un petit campanar d'espadanya amb una teuladeta a dues vessants, de teula àrab amb una sola paret, en la qual hi ha un arc obert del qual penja una campana. Al damunt d'aquesta teuladeta hi ha una creu de petites dimensions.

Els elements de la façana principal respecten un eix de simetria tant vertical. A la planta baixa destaca un portal adovellat amb un marxapeus que porta gravat l'any 1698. Aquest marxapeus podria haver estat la llinda d'un altre edifici enderrocat que s'hauria incorporat al museu durant la reforma.

Ambdós costats de la porta hi ha dues obertures de proporcions rectangulars, amb les mateixes dimensions sense cap element arquitectònic destacable. Al primer pis hi ha tres obertures; la del mig, és la més gran; destaca pel seu balcó amb voladís de pedra i barana de forja; la llinda i els brancals són de pedra. La balconera s'inicia per damunt del portal de dovelles. Els finestrals de cada costat, són d'estil gòtic, recuperats de la fonda de Can Cesc quan aquest edifici fou enderrocat. Al segon pis, s'observa una altra balconera, amb un voladís més petit; la llinda i els brancals són de pedra. Amdós costats d'aquest balcó s'observen dos finestrals d'estil gòtic més petits. També cal destacar una fornícula amb la imatge d'una verge al seu interior, que es troba situada a la dreta de la façana, entre el balcó i un dels finestrals d'estil gòtic del primer pis. La façana està partida per una petita cornisa que separa el pis superior de la resta de l'edifici. En aquest pis s'observen cinc finestres d'estil ogival que marquen una clara diferència estilística amb la resta d'elements; aquestes són completament simètriques horitzontalment. A banda i banda d'aquestes obertures hi ha dues petites finestres formant un petit arc de mig punt. Totes les obertures tenen una petita barana horitzontal de ferro. Els murs d'aquest tercer pis, són de maó vist. A l'interior del Museu, es poden observar un seguit d'arcades originàries. Destaquen també tres banyeres del segle XVIII que hi ha a la planta baixa, a la zona habilitada pels serveis.

L'estructura que aguanta la coberta està formada per encavallades de fusta.

La façana queda rematada per un ràfec amb coll de fusta i teula àrab al damunt.

Per la banda esquerra de la façana es troba adossat part de l'antic hospital, amb la capella de Santa Susanna. Per la banda dreta hi ha l'entrada de l'antic balneari de Can Rius, actualment en desús.

Història

Aquest edifici data del segle XIV encara que Moreu-Rey creu que la fundació del primitiu hospital fou a principis del segle XIII.

L'edifici transformat en l'actual Museu Thermalia, fou, des de l'època medieval i fins als anys 70, l'Hospital de Santa Susanna que oferia, sobretot en els seus inicis, serveis de banys gratuïts per als més pobres i serveis medicinals.

Als voltants de l'any 1329 l'edifici es trobava en un estat lamentable i el rei Alfons IV aprovà la seva rehabilitació; aprofitant un solar que hi havia al costat, va fer-lo ampliar. Anys després començaren les obres de construcció del nou edifici situat al costat de l'anterior. Les obres del nou hospital es prolongaren fins ben entrat el segle XV.

Al llarg de la història, aquest edifici va rebre diferents noms: "Ospitalis xpi pauperum dicte ville" (1570), "Hospital de pobres" (1680), "Hospitilis pauperum Jesi Susanna" (1867), i "Hospital Civil" (1873-1899). L'Hospital va ser utilitzat també com a casa de banys fins l'any 1979, en que es convertí en el Museu Municipal d'Arqueologia, Paleontologia i Pagesia.

Més tard, després de la restauració de l'edifici l'any 1988 es convertí en el Museu d'Història i seu de diferents activitats culturals realitzades al municipi.

Durant l'any 1992-1993, l'arquitecte Josep Maria Botey realitzà els plànols de rehabilitació de l'espai per ubicar-hi el museu.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE CALDES DE MONTBUI (1992). Plà Especial de Protecció del Centre Històric. Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Caldes de Montbui. Ajuntament de Caldes de Montbui.

GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immoble de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barelona.

Internet. (consulta realitzada 01/09/2008). www.caldesdemontbui.cat

